

הכלי יש צדק אבד בצדקו ויש רשות מאיריך בברעתו. שלמה שהיתה חכמתו יתרה מכך עלה כל, מה הוא אמר בפסקת הזה ? אלא שלמה רמז רמז של חכמה, שחרוי והואנו שדרכי הקדוש ברוך הוא איןם כך, שחרוי בתוב ולחת לאיש כדרכו וכפרי מעללו. אלא שני עניינים הם שפאנ רמז.

שנינו, בשעניינו הקדוש ברוך הוא רוצים להשגיח בעולם ולעין בו, כמו שבתוב (עini ה' המה משוטטים בכל הארץ (וכירה ד') ובתוב פיו וגו') כי ה' עיניו משוטטות בכל הארץ, ונמצאים רשיים בעולם, אותו צדיק שנמצא בהדור נתפס בחתם, ולרשעים מצא מאריך הקדוש ברוך הוא רצונו עמם עד ישובו, ואמ לא לא ימצא מי שיבקש עליהם רחמים. זהו שבתוב יש צדק אבד בצדקו, משום שהוא צאתו צדיק הספק מקהולם.

משום כך שנינו, לעולם אל ידור אדם אלא במקום שאנשי מעשה דרים בתוכו. מה הטעם ? משום שאוי לו זה שפדורו בין הרשעים, משום שהוא נתפס בחתאים, ואם י דורו בין צדיקים, מיטיבם לו בגללים.

שחרוי רב מסדא היה דיורו בראשונה בין קפיטקים, והשעה היתה דוחיקה לו ומחלות רוזפות אחריו. נסע ושם מדרשו בין בעלי מגנים של צפורי, ועלה וזכה לנמה טובות, לבמה עשר, לכמה תורה, ואמר : כל זה זכתי על שננסתי בין אותם שהקדוש ברוך הוא מושגים להיטיב להם.

דבר אחר את הכל ראיית בימי הכל - וכי שלמה, שדרגות עליונות של חכמה היו בו על כל בני הדור, שבתוב ויחם מכל

ברעתו, שלמה דהות חכמתא יתירא (נ"א יקירה) על פלא, מי קאמר בהאי קרא. אלא, שלמה רמז דחכמתא קא רמז. דהא חיזינן אוירחי דקודשא בריה הוא דלאו חבי, דהא כתיב, (ירמיה י) ולחת לאיש כדרכו וכפרי מעללו. אלא תרי ענייני נינהו, קא רמז הכא.

תרנין, פד עינוי דקודשא בריך הוא בעאן לאשכח באעלמא, ולעינא ביה, **במה דכתיב** (ס"א עני ה' הפה משוטטים בכל הארץ (וכירה ד') וכחיב כי גו) (דברי הימים ב ט) כי יי' עיניו משוטטות בכל הארץ, ואשכחן חייבין באעלמא, ההוא צדיקא דASHACH בדרא, אטפס בחובייה. וחייביא מאיריך קדשא בריך הוא רוגזיה עמהון עד דיתובון. ואי לאו, לא ישתחממן דיתבע רחמי עלייהון, הדא הוא דכתיב, יש צדק אבד בצדקו, משום דההוא זפהה, אסתלק מעלמא.

בגיני בה תנין, לעולם אל ידור אדם אלא במקום שאנשי מעשה דרים בתוכו. מי טעם. משום דווי להאי דמדוריה בין חייביא, הדוא אטפס בחובייה, וαι דיוריה בין זפהין, אוטיבין ליה בגיניהון.

הדא רב מסדא, הוה דיוריה בקדמיה בגין קפיטקי, והוה דחיקא ליה שעתא, ומרעין רדפין אבטורי. נטל ושיוי מדורייה בין מארי תריסין צפורי, וסליק, וזכה לכמה טבין, לבמה עותרא, לבמה אוריתא, ואמר, כל הא זכיא, על דעתלית בין אינן דקודשא בריך הוא אשכח לאוטבא להו.

דבר אחר, את הפל ראיית בימי הכל. וכי שלמה, דדרgin על אין דחכמתא הו ביה,